

885—886. Efter at det er udtalt, at Projektet af 1886 ikke egner sig for Aalestrupbanens Tilslutning, og at Viborg—Skivebanen maa forlægges til et andet Hovedspor, og Aaga—Viborgbanen til tredje Hovedspor, siges: „hvilket vilde kunne ordnes nogenlunde tilfredsstillende ved Anlægget af en ikke meget bred anden Perron. Men maatte endnu en ny Bane.“ — altsaa en, som der endnu ikke er Tale om. Syd fra — komme til at udgaa fra Viborg — og saadan Mulighed maa sikkert nu have sig for Øje — saa vilde det blive nødvendigt at slutte Aagaabanen til fjerde Hovedspor, hvorved Anlægget af en tredje Perron af passende Bredde vilde blive nødvendig, og saadant Anlæg tilsteder den korte Sporlængde mellem Hovedbhaningen og Stationens Nordende ikke.“ Det er altsaa først, naar den fjerde Bane kommer, at Generaldirektøren for Jærnbanevesenet siger, at der er en Nødvendighed for at have større Sporlængder.

Spige over for den ærede Ordførers Udtalelser — jeg beklager, at jeg desværre ikke ser ham her i Salen — og delvis lige over for den højtærede Ministers om, at jeg ikke maatte lægge saa stærk Vægt paa, at Flertallets Forslag gik ud paa at udføre en reduceret Plan, hvis Reduktion efter min Formening med Nødvendighed i Fremtiden vilde fremkalde ny Krav, hvorfor man heller ikke skulde tro, at man blev staaende ved Beløbet: 220,000 Kr. — som det nominelt hedder, men som efter hvad Ministeren og Ordføreren indrømmede, i Virkeligheden er 242,000 Kr., og som sikkerlig — efter Bestigtelseskommissionens Udtalelse — vil stige til 307,000 Kr., skal jeg blot med den højtærede Formands Tilladelse oplæse tre Linier, der lyde: „Derved vilde i ethvert Fald den yderligere Udvikling af Stationen til det som Projektet af 1890 udviser, ikke være umuliggjort, og man vilde ikke være affaaeren fra at lade Fremtidens Krav ste Fuldst. Jeg maa formene, at det næppe vilde være længe, inden saadanne Krav maatte rejse sig, og jeg tør ikke undlade at gøre opmærksom derpaa.“

Judenrigsministeren (Sv. g. r. s. l. e. v.): Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg i og for sig ikke har noget at erindre imod, hvad der blev oplyst af det ærede Medlem, men jeg maa dog sige, at netop dette ærede Medlem har stadig lige over for mig fastholdt dette Spørgsmaal: Naar vi nu gøre dette, hvornår skulle vi saa stride til ny Anlæg igen? Det har det ærede Medlem fastholdt med megen Stykke. Nu siger det ærede Medlem:

Hvorfor kan Ministeren ikke tage mit Forslag? Det ærede Medlem har jo selv oplyst, at Feslen ved det Forslag er, at jeg ikke tør sige, naar jeg kommer igen. Jeg har meddelt de Herrer, at jeg kan nøjes med 200,000 Kr., og det er jo det, det ærede Medlem vil have. — Flertallet har været saa god at ville give mig 220,000 Kr., og det kan være højst forstandigt — jeg kan altsaa nøjes med 200,000 Kr., naar jeg maa saa Lov til at anvende dem hensigtsmæssigt, men skal jeg anvende dem saa ubensigtsmæssigt, som det ærede Medlem vil have det, kan det jo ikke nytte, at det ærede Medlem siger: Naar kommer Ministeren saa igen? thi saa siger jeg: Til næste Aar eller næstnæste Aar, men naar det ærede Medlem vil have, at jeg skal sige, at jeg ikke kommer igen undtagen under særlige Forhold, maa det ærede Medlem tilstede mig at have en Mening om Anvendelsen af de 200,000 Kr., andet har jeg ikke forlangt. Derfor siger jeg: Det ærede Medlems Forslag er absolut urigtigt, det er et gammelt opgravet Forslag, om hvilket Generaldirektøren har udtalt sig høfligt og sagt: Naturligvis kan det hjælpe noget, men det var netop derfor, Udtalelserne fremkom, fordi vi ikke kunde blive staaende derved, og som Indenrigsminister kunde jeg ikke garantere, at vi længe kunde blive staaende derved. Efter at Sagen nu er undersøgt paa ny, og efter at Flertallet er gaaet op til 220,000 Kr., kan jeg naturligvis tage et helt andet Standpunkt, men hvis det ærede Medlems Forslag gaar igennem, ved jeg ikke, om jeg kommer igen næste Aar, og derfor vil jeg indstændig fraraade Tinget at vedtage det.

Formanden: 5te Landstingsmand for 2den Kred. har Ordet for en kort Bemærkning.

Ravn: Jeg vil i al Korthed sige til den højtærede Minister, at jeg hævder min Ret til at stille det Forslag, der er stillet i Mindretallets Betænkning, ikke alene Forslaget om Flytning, men ogsaa til den bestemte Pris, efter det Overflag, som jeg har fremsat, og jeg maa derfor ganske kort vende mig imod nogle enkelte Bemærkninger, som den højtærede Minister gjorde til Posten paa dette Overflag. — Naar den ærede Minister ikke kunde vente, at Viborg By vilde føre Gasledningen til Stationsbygningen, tillader jeg mig at tro, at der findes ikke en By i Landet, der ikke har ført Gasledningen til Stationen, naar Byen overhovedet havde Gasværk i Forvejen. — Naar den ærede Minister har oplyst, at Stationspladsen feilagtig er opgivet af mig til 21 Tdr. Land,